

Pšchetoz jako šo czi Wuczomnizy pšched tajkim Sslowom strozichu a džachu: Kneže, šchtu da budže tehodla šbožny? Jezus pak wolada na nich a džesche knim: Pola Gzlowekow je to nemožne, ale pola Boha šu šchitke Wjezy možne. Pšchetoz šo won praji: Pola Gzlowekow je to nemožne, da je to tak wele prajene: Dyz woni naturšzy Gzlowekowo šu, da nemoža woni hinaf, hacž na šwojim časnym Samoženju wišacž, a Mammonej služicž; dyrbjali pak woni do Božeho Kralestwa pšhindž, da dyrbjja šo woni hinažy ščinicž, a Boh dyrbi jich Wutrobny pšches šwoje Sslowo nucž, a šwjaty Duch dyrbi we nich džjelacž.

Tehodla dyrbjja šo bohaczi Ludžo tajkich Myšlow šdalowacž, šo by jich Boh tehodla, šo bohaczi šu, do šwojeho Kralestwa mjecž nochzyl. Jara rad ze won jich mjecž, dyž woni jeno Pokutu cžinja, a šebi jeho Nady a Trošhta š Wutrobu žadaju.

Kryštus treba tež tych Bohatych šprjenemu ktemu, dokelž jim Boh šwoje Žonowanje bohacžje dał je, šo bychu šo woni po Žyřwjach horjebwali a jim pomhali, šo bychu cžim šjeve šastarane byle. Kajž pola Jesajaša na 49, 23. steji: Kralojo dyrbjja twoji Saštojnizy bycž, a jich Kralowu budža twoje Doški. Pšchetoz dokelž žyřwiny Hamt cžejški Hamt je, pšchi kotrymž šo šwjatne Džjelo a najprjotzy Starošje teje Žiwnošje wobladacž nemoža, da je pšches Mjeru nušne, kajž šwjaty Japošchtol praji, šo bychu tajke Parschony derje šastarane byle, šo bychu šwojeho Hamta beš Sadžjelanja ladacž mole. Pšchi tym pak dyrbjja bohaczi Ludžo to najšjeviše cžinicž; pšchetoz šhudži to nesamoža. Šty n štane šo beš Žwyšla Bohu wošebna Šlužba, a Špodobanje.

K druhemu treba našch Kneš Kryštus

tych Bohatych tež ktemu, šo bychu woni pomozni byli, šo bychu rošonne a šchifowane Džjeczi do Wuczby date a we Bohabojšzi horje cženene byle. Pšchetoz to šhoni my my šwetšcho, šo šo šhudych Ludži Džjeczi š Wufnenju najšjeve hodža. Dyz pak jim Bohaczi ktemu nepomhaju, da dyrbjja woni škomdženi bycž, a nemoža dale pšhindž, dokelž to Samoženje nimaju.

K tšecžemu namakaju šo tež drusy šhudži a potrjebni Ludžo, kotšž šchorošje aby drugeho Nješboža dla šwoju Žiwnoš a Potrebu namakacž nemoža. Tudy dyrbjja bohaczi Ludžo tež to šjeviše cžinicž a radži pomhacž. Pšchetoz tehodla je jim Boh wjažy, hacž druhim dał, šo bychu šwjerni Saštojnizy byli a tajke Žonowanje pobožnje a derje naložili.

To da je ta prjenja Šchtuka, kotruž my šteje dženišne historijewufnyčž dyrbimy: Šo našch Kneš Kryštus teho bohateho Zachäuša jeho Bohastwa dla preječ necžišne, ale pšchiprošcha šo šam knemu, a cžene jeho tak šwulkeje Šwjernošje ššebi, jako by jemu wjažy na nim lejžane bylo, hacž na druhich Ludžoch. Dyz šebi Zachäuš neby do Myšlje pšhindž dał, šo šo ton Kneš tak šubošnje knemu džeržecž budže, haj dyž won na tym došž mjesešche, šo by jeno jeho woladał, da žada šebi ton šuby Kneš, šo by jeho Zachäuš šobu na Hošzinu wšal, a cžini jako by hewak knifomu hieč nemoł aby nochzyl, hacž jeno knemu. Šješ rucžje de šje, praji won, pšchetoz ja mam dženiša we twojim Domi woštacž. To je tak wele prajene, jako by šo won Zachäuša šminyčž nemoł, kotrebož šo tola šchizy drusy jako wulkeho Nješniška šdalowachu, a nicžo šnim nechachu cžinicž mjecž.

To je ta prjenja Wuczba. Jedyn wošebnje rjany Trošcht, najbole ša bohatych Ludži, šo bychu woni ja to